
De mens in Christus (1)

J.G.Bulthuis

Het grote wonder van deze twintigste eeuw is de herontdekking van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen. Onze goede God heeft in zijn grote barmhartigheid omgezien naar zijn volk dat zich in geestelijke ballingschap bevindt. Om zijns naams wil is Hij begonnen om ons verstand te openen en ons hart te verlichten door heilige Geest. Hoewel de praktisering van deze heilrijke boodschap nog niet in haar volle omvang en glorie in en door zijn volk gerealiseerd is, zien en geloven velen dat dit evangelie een definitief einde zal gaan maken aan de eeuwenlange verbrijzeling van de macht van het heilige volk (Dan.12:7b). Een belangrijk aspekt in dit vrijmakings- en herstelproces is een toenemende bewustwording in de gemeente van alle mogelijkheden die 'de mens in Christus' ter beschikking staan. Mogelijkheden voor bovennatuurlijk handelen om te kunnen overwinnen, genezen, groeien, vormen, heersen, dienen, werken, vrucht dragen en leven. In de komende artikelenserie rond dit thema willen wij met elkaar ons gaan verdiepen in deze overvloed van genade.

Gods plan

Reeds meerdere malen werd in het Studieblad geschreven over het eeuwig voornemen dat bij God was. Een plan met de schepping waarin de mens voorlopig centraal staat, maar dat uitloopt op het 'Gòd alles in allen' (1 Cor.15:28b). In het kort komt het er op neer dat de mens door God bedoeld is om, door eeuwig deel te krijgen aan de goddelijke natuur (2 Petr.1:4), een part-

ner van God te worden. Dit reikt veel verder dan alleen 'schepsel' of 'zoon' van Hem te zijn.

Deze heerlijke nodiging van God aan ons allen komt tot ons door het evangelie van Jezus Christus. Tegelijk onderricht dit evangelie ons ook over de wijze waarop God zijn bedoelingen wil uitvoeren. Een kernachtige samenvatting daarvan is bv. 1 Corinthiërs 1:9: God roept u tot gemeenschap met zijn Zoon. Alleen door Jezus Christus, en door niemand anders, werkt de Vader aan zijn hartewens. De Heer heeft deze werkwijze zo lief dat Hij zich geheel en al heeft overgegeven aan de Vader en diens weg. Daarom heeft God Hem uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken: Jezus Christus is Heer, tot eer van God, de Vader (Fil.2:9-11).

Deze drie gegevens: God met zijn plan, Jezus Christus als uitvoerder daarvan en de ertoe genodigde mens, worden in één adem genoemd in 1 Corinthiërs 1:30a: Uit God is het dat gij in Christus Jezus zijt. Naar Hem gaat dan ook al onze roem en dank uit!

In Hem

De apostel Paulus noemt zichzelf een 'mens in Christus' (2 Cor.12:2a). Steeds komen we in de bijbel de uitdrukking tegen van het 'in Christus' zijn, of: 'in Hem', 'in de Geliefde', 'in de Gezalfde', 'in de Zoon'. Dat is immers de enige plaats, situatie voor de mens om tot God te komen (Joh.14:6b). Daar speelt zich het wonderlijke proces van groei en ontwikkeling van de christen af dat voert tot volwassen geestelijk zoonschap. Alles van Gods plan concentreert zich in de Christus. In Hem is het leven (1 Joh.5:12). De werkelijkheid is van Christus (Col.2:17b). Deze werkelijkheid is uit God en blijft eeuwig (2 Cor.4:18b).

Hierdoor is het van 't allergrootste belang voor de gelovigen dat zij alles wat de Vader in zijn Zoon voor hen bereid heeft, leren kennen en uitwerken. Dus alle mogelijkheden, middelen, wegen, rijkdommen, wetmatigheden, voorwaarden, doelstellingen, rechten en plichten. En dit voor het tweeledige doel van God, namelijk: vorming en verheerlijking van de mens, en vrucht dragen tot lof van Gods heerlijkheid (2 Thess.1:10a; Joh.15:8a).

Geestelijke zegeningen

In de eerste twee hoofdstukken van de Efezebrief behandelt Paulus in 't kort het geheimenis van God. Daarin komt wel heel duidelijk naar voren dat het verwerkelijk wordt in de Christus. De eerste twee woorden in vers 11 van het eerste hoofdstuk vormen de spil van zijn betoog: in Hem! Door die geestelijke positie bewust in te nemen, zal de gemeente daadwerkelijk vervuld worden met Hem (Ef.1:23). Als dezelfde apostel het geheimenis Gods met één woord benoemt, schrijft hij: Christus (Col.2:2b).

In Christus zijnde wordt de wedergeboren mens met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend (Ef.1:3). Het zijn de geestelijke goederen die als een erfenis hem rechtens toebehoren (o.a. Ef.1:11a). Ze vormen zijn rijkdom in Hem (1 Cor.1:5). Vaak worden de afzonderlijk genoemde zegeningen in verband gebracht met 'in Hem'. Hieronder volgt een aantal:

- *genade in de Geliefde: Ef.1:6b
- *uitverkoren in Hem: Ef.1:4
- *vergeving in Hem: Ef.1:7; Col.1:14
- *Geestesdoop in Hem: Ef.1:13b
- *een nieuwe schepping in Christus: 2 Cor.5:17a
- *opgewekt in Hem: Col.2:12b
- *levend voor God in Christus Jezus: Rom.6:11b
- *groei in Hem: Ef.2:21
- *vrucht dragen in Mij: Joh.15:5b
- *vrede in Mij: Joh.16:33a
- *alles vermogen in Hem: Fil.4:13
- *krachtig in de Here: Ef.6:10
- *in Christus volmaakt: Col.1:28b
- *volheid in Hem: Col.2:10a
- *bevestigd in de Gezalfde: 2 Cor.1:21a
- *in Hem het ja der beloften: 2 Cor.1:20
- *in Christus Jezus godvruchtig leven: 2 Tim.3:12.

De Christus is voor ons van God geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing (1 Cor.1:30). In Hem zijn al de schatten van wijsheid en kennis (Col.2:3). In Hem zijnde funktioneert het geloof en de liefde (1 Tim.1:14; 2 Tim.1:13b). Met toevoeging van

Komen in Hem

vele schriftplaatsen waar 'met Hem' en 'door Hem' staat, kunnen wij alles bij elkaar genomen een overzicht krijgen van de heerlijkheid die de Vader zijn kinderen in de Zoon schenkt. Een heerlijkheid die Hijzelf als eerste van de Vader ontving en nu ons aanreikt (Joh.17:22). Het deelhebben aan Christus is een reëel deelhebben aan zijn verworvenheden, macht, overwinning, kennis, liefde, heerschappij, priesterdienst, leven, Koninkrijk en toekomst. Door Hem is God er in geslaagd zijn eeuwig voornemen ten uitvoer te brengen (Ef.3:11), en straks zal Hij dit geheimenis eveneens in zijn gemeente voleindigen (Op.10:7).

In Christus komen is alleen mogelijk door persoonlijk geloof in Hem en een daaruit volgende bekering. Een christelijke opvoeding, gemeentelid zijn, met de gemeentejeugd optrekken e.d. is op zich geen bewijs van het 'in Hem zijn'. Iets dergelijks dachten sommige Joden van zichzelf ook, maar ze werden door de Heer terechtgewezen (Joh.8:39-44). Slechts door het horen van het woord der waarheid, het evangelie van behoud, en het door geloof aanvaarden ervan, gaat men op de juiste wijze door de enige deur in (Joh.1:12; Ef.1:13a; Gal.2:16; Joh.10:9). Kinderen Gods worden voortgebracht door het woord der waarheid (1 Cor. 4:15b); wedergeboren door het onvergankelijke zaad van het levende en blijvende woord van God, het evangelie (1 Petr.1:23). Het gelovig aksepteren houdt het volgende in:

Het aanvaarden van de mens Jezus Christus, als zijnde:
-de zoon van God (Matth.16:16; Matth.17:5b);
-het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt (Joh.1:29; 1 Petr.1:19);
-de Heer (Rom.10:9,12; Op.17:14).

Het aanvaarden van zijn evangelie, als zijnde:
-de enige door God bedoelde wijze van leven (Joh.6:63b; Joh.8:12; 2 Tim.1:10).

Jezus zelf vat dit samen met de woorden: Ik ben de weg, de waarheid en het leven (Joh.14:6) en, in

Verwarring

beeldspraak: Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven... en blijft in Mij en Ik in hem (Joh.6:54-56). Hem en zijn woord gelovig aannemen zal dus door een ieder afzonderlijk vanuit een bewuste en weloverwogen keuze gedaan dienen te worden, wil hij/zij werkelijk zekerheid hebben een kind van God te zijn. Zó komt men 'in Hem'.

Met de zaken van geloof, God, leven en eeuwigheid kunnen we niet zorgvuldig genoeg zijn. Helaas is het in het christendom van vandaag een chaos geworden. Tussen de twee uiterste polen van vrijzinnigheid en extreem fundamentalisme ligt een schier eindeloos terrein van allerlei soorten christendom. In de loop van de eeuwen zijn de woorden in 2 Corinthiërs 11:4 en Galaten 1:6,7 maar al te waar gebleken. Maar Jezus sprak over een enge poort en een smalle weg (Stb.25). Paulus schrijft ook in die trant. Men leze eens: 1 Corinthiërs 15:1,2; Galaten 1:8,9. Het komt er op neer dat er niet vele wegen zijn die God behagen en waarlangs de mens tot z'n bestemming zou kunnen komen.

Schrijven wij hierboven over de enig juiste wijze van het 'in Hem komen', dan volgt daaruit dat een 'in Hem gefundeerd worden' eveneens op één manier tot stand kan komen: het leggen van het fundament des geloofs uit Hebr.6:1-3. We zullen dit hier nu niet gedetailleerd uitwerken, maar verwijzen voorlopig de geïnteresseerde lezers naar de twee boekjes van J.E. van den Brink: 'Het fundament van het geloof' en 'De betekenis van de doop'.

Door de grote verwarring en onkunde in het christendom maken vele gelovigen een verkeerde start. Men bekeert zich wel, maar legt het fundament niet, of gedeeltelijk of verkeerd. Hoe moet men zich dan het 'in Hem' voorstellen?

Fundament

Indien men God en zijn bedoelingen serieus neemt, is het de normaalste zaak van de wereld om naar zijn wil en instellingen die Hij ons door zijn Zoon bekend heeft gemaakt, te handelen (Hebr.1:1). Daarbij weten we dat Jezus niet alleen met woorden leerde, maar tevens zelf

Bouwen

ernaar leefde, dus daarin voor ons ten voorbeeld is. Hem navolgen kan dan slechts op één manier: wandelen zoals Hij gewandeld heeft, alle andere meningen, visies en praktijken in het christendom ten spijt (1 Joh. 2:6).

Door het geloof in God breekt men via de bekering met de ongerechtigheid. De scheiding of het oordeel heeft zich zo voltrokken en wordt eeuwig gehandhaafd. Dan volgt de volwassendoop door onderdompeling en als antwoord van de Heer daarop de doop in heilige Geest. De handoplegging in de naam van Jezus is tot bevrijding en genezing. De gelovige is opgestaan uit de geestelijke dood en gaat leven voor God in Christus Jezus (Rom.6:11). Een ander fundament is er niet! Zo alleen fundeert men zich legaal 'in Hem'. En dat kan en zal God bevestigen (2 Cor.1:21,22).

Zowel Jezus als zijn apostelen hebben ons in woord en daad voldoende nagelaten om op zuivere wijze het bovenbeschreven fundament te kunnen leggen. Het eeuwig evangelie geldt voor elk mens in elke tijd. Het behoeft niet aangepast en niet bijgesteld te worden. Alles wat er vanaf gehaald of er aan toegevoegd wordt, is letterlijk 'uit de boze'. Als God nu zelf ons door dit evangelie roept om nader te komen (2 Thess.2:14), om medeburgers en huisgenoten van Hem te worden, zullen wij toch in alles gehoorzamen? (Ef.2:13-20). De mens wordt 't gelukkigst door zich te onderwerpen aan de Zoon en diens weg. Is de start goed dan kan er ook met zekerheid gebouwd gaan worden aan een godvruchtig leven. Elk gebouw, hoe ogenschijnlijk mooi van buiten, stort op den duur in als het fundament ondeugdelijk is. Is het evenwel volgens de Schriften gelegd, dan is de kans dat het bouwwerk in Hem opwast tot een tempel van God, het grootst (Ef.2:21). Het draagvlak is dan sterk en uit God. De gelovige mag uitzien naar en werken aan de vorming van de woonstede Gods in de Geest (Ef.2:22).

Voor hemzelf geldt dan dat hij, een mens in Christus zijnde, zich als een veranderd, zelfbewust, gelukkig, tevreden, dankbaar, rijk, sterk, gezond, normaal, vol-

Kleinschaligheid

wassen, geheiligd, actief, overwinnend, priesterlijk, koninklijk, volmaakt mens Gods zal gaan openbaren. In die openbaring is hij de afstraling van de Zoon (naar Hebr.1:3a), zodat Déze Zich kan openbaren (2 Cor.4:10; 2 Thess.1:10; 1 Petr.1:5; 1 Joh.3:2b). Dit vormt de voleindiging van het geheimenis Gods dat Hij 'in Christus' uitvoert.

Het is voor de christen van groot belang om in zijn denken over, visie op en benadering van het evangelie los te komen uit een bekrompenheid, kleinschaligheid en egocentriciteit. Er wordt nog veel te veel gedacht en verwacht dat het evangelie er alleen is om tijdens dit aardse leven er persoonlijk beter op te worden in natuurlijk opzicht. Alleen genezing najagen, verhoring voor allerlei natuurlijke zaakjes afbidden, steeds weer getroost willen worden omdat alles zo moeilijk is, bemoediging na bemoediging willen horen, enz... maakt zowel van het evangelie als van de beleving op den duur een klein wereldje. De heerlijkheid van God in het evangelie van zijn Zoon wordt op deze wijze kleinschalig, benauwd en beperkt gemaakt. Indien het alleen voor dit aardse bestaan aangehangen wordt, kan het de mens niet verheffen. Ook de Heer zelf is dan niet veel meer dan een hulpverlener naast de velen in deze maatschappij.

Nu zoekt de Heer zeker ons herstel in alle delen, opdat wij hier en nu een leefbaar bestaan zullen hebben. Daar is de bijbel duidelijk in. Maar... daar mogen we niet bij blijven stilstaan. Er is meer! Wat is het geheim van de geloofsgetuigen uit Hebreëën 11? Zij, en velen uit het nieuwe verbond, hebben blijkbaar niet zo'n rijk voorzien en verwend leventje gehad. De wereld was hunner niet waardig, vers 38a. Waarom? Om martelaar te spelen uit een fanatiek sektarisme? We weten wel beter. Hun geloofsgetuigenis spreekt sterk tot onze verbeelding, omdat zij... 'voor Gød en zijn zaak leefden!' Daarin lag hun geheim voor overwinning, verhoring, geluk en vreugde, volharding en kracht. Dáárin zijn zij echte geloofsgetuigen, uit één stuk, tot lof van God.

Leven voor Hem

Het 'in Christus zijn' omvat oneindig veel meer dan hulpverlening voor het alledaagse en borgstelling voor het eeuwige leven. Nemen we het woord van God serieus dan is de komst en de betekenis van de Christus er op gericht om langs de weg van verlossing en herstel ons dienstbaar te maken aan God. Duidelijk komt dit tot uitdrukking in de volgende schriftplaatsen:

*Luc.1:73,74:dat Hij ons zou geven, zonder vreeze, uit de hand der vijanden verlost, 'Hem te dienen' in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al onze dagen.

*Rom.6:13b:maar stelt u 'ten dienste van God' als mensen die dood zijn geweest, maar thans leven.

*Hebr.9:14:hoeveel te meer zal het bloed van Christus... ons bewustzijn reinigen van dode werken, om 'de levende God te dienen'.

Dit 'dienen' van God wordt in het volgen van de Christus en in het gaan leven voor Hem verwerklijkt:

*2 Cor.5:15b:En voor allen is Hij gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, 'maar voor Hem' die voor hen gestorven en opgewekt is.

*Rom.1:9:God die ik met mijn geest 'dien' in het evangelie van zijn Zoon...

Het 'in Hem zijn' biedt daartoe aan ons allen de mogelijkheden en middelen. Leven voor God, Hem dienen, is de hoogste roeping en bedoeling voor de mens: Zoek eerst Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid... (Matth.6:33). Dat betekent niet een opgelegde prestatiedwang, maar een volkomen gaan functioneren als Hij zelf doet. Dit heeft alles te maken met het toegroeien van de mens naar het leefniveau van God, zoals in zijn voornemen gepland is. En dat is te leren in de Christus. Zulk een leven verrijkt de mens werkelijk en blijvend. Juist dat is een bron van levensvreugde en geluk dat elk verstand te boven gaat. Zo komt de mens in de ruimte van een eeuwig, goddelijk leven.

Kom in de ruimte

Dit vraagt van ons allen een heroriëntatie op het evangelie, een bekering, een vernieuwing van denken. Indien het hart daarmee vervuld raakt, zal een nieuwe instelling en opstelling ten aanzien van het leven ontwikkeld kunnen worden. Zij die zich nu reeds hierin oefenen, gaan de dingen al 'anders' zien, kunnen het alledaagse relativiseren, komen los van het kleinburgerlijke christendom met alle verkrampde bezorgdheid van dien, zien de dingen in het grote verband. Kortom, er ontstaat ruimte. Juist in die ruimte blijkt liefde en geloof veel beter te gedijen.

Jezus is ook hierin ons levend voorbeeld. Zijn "niet mijn wil, maar uw wil geschiede" getuigt daarvan. Hij sprak aangaande zijn eigen bestaan: Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen (Marc.10:45). Met zijn woord en leven roept Hij ons op: Indien iemand Mij dienen wil, hij volge Mij, en waar Ik ben daar zal (dan) ook mijn dienaar zijn. Indien iemand Mij dienen wil, de Vader zal hem eren (Joh.12:26).